



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Eusebio Emiseno. Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

fus labefactaret euerteretque. In isto concilio episcopi no-
 naginta ex diuersis ciuitatibus conuenerunt. Verum Ma-
 ximus Hierosolymorum episcopus, qui Macario successer-
 rat, ad illud neuiquam accessit: ratus, si accessisset, se com-
 pulsum iri Athanasij abdicationi subscribere. Quinetiam
 Iulius Romanus episcopus, neuiquam aderat: neque que-
 quam, qui eius locum suppleret, eo misit, idque cum Canon
 ecclesiasticus iubeat, non oportere absque sententia episco-
 pi Romani decreta ecclesiis sancire. Cogitur itaque con-
 cilium Antiochiæ, præfente Imperatore Constantio, Mar-
 cello & Probino Cofs. Quintus iam annus agebatur à mor-
 te Constantini istorum Cæsarum Augustorum patris. Id
 temporis Ecclesiæ Antiochenæ præfuit Placitus, qui Eu-
 phronio successerat. Factio verò Eusebiana ad Athanasium
 falso accusandum, operam suam ac studium potissimum con-
 tulit: ac primum quod decretum, ab illis tum statutum, vio-
 lassent, scilicet quod absque consensu & sententia commu-
 nis concilij episcoporum, gradum sacerdotij denuo susce-
 pissent. Nam illum ab exilio redeuntem, suo ipsius arbitrio
 ad ecclesiam regendam præcipitem ruisse querebantur.
 Deinde quod in eius reditu, tumultu oborto, multi in sedi-
 tione interissent: quodque illius opera alij plagis cæsi, alij
 in iudicium adducti fuissent. Quinetiam ea, quæ Tyri con-
 tra Athanasium acta fuere, in medium proferunt.

De Eusebio Emiseno. CAP. VI.

INterea loci, dum ista falsa criminatio Athanasio illata
 est, Eusebium illum cognomento Emisenum, episcopum
 Alexandriæ deligunt. Quisnam iste fuerit, docet Geor-
 gius Laodiceæ episcopus, qui tum in illo ipso concilio ad-
 erat. Etenim in libro illo, quem de eius vita ædiderat, nar-
 rat primum Eusebium ex viris primariis Edeffæ, quæ est in
 Mesopotamia, oriundum: & ab ineunte ætate sacris literis
 institutum. Deinde humaniori literatura liberaliter à do-
 ctore, qui id temporis Edeffæ habitabat, instructum. Postre-
 mò sacri eloquii intelligentiam ex Patrophilo & Eusebio,
 qui illud ei interpretabantur, didicisse: quorum hic Eccle-
 siæ Cæsariensis, ille Scythopolitanæ Episcopus fuit: Post-
 hæc Antiochiam, vbi Eustatium à Cyro Beræensi forte for-
 tuna

SOCRATIS HISTORIAE

tuna erroris Sabelliani accasatum, gradu deiectum esse con-
tigerat demigrasse. Deinceps cū Euphronio, qui Eustathio
successerat, vna versatum, & quo sacerdotij munus vitaret,
Alexandriam perrexisse: illic philosophiæ operam dedisse:
postea Antiochiã reuersum, Placiti qui successerat Euphro-
nio familiaritate vsum fuisse. Inde ab Eusebio Cōstantino-
polis Episcopo ad Alexandria episcopatū gerendum accer-
situm: Verūm propterea, quod Athanasius à populo Alexā-
drino plurimum deligeretur, non eo profectum, sed missum
ad urbem Emisenorum. Vbi de eius electione magna ad po-
pulum Emisenum excitata discordia (in simulabatur enim
disciplinam Mathematicam exercuisse) fugam cepisse: La-
odiceam ad Georgium, qui de eo multa prædicarat, se con-
tulisse. Georgius verò illum Antiochiam deduxit, & per
Placitum & Narcissum Emisam reducendum curauit: eum
denuò in crimen erroris Sabelliani vocatum. Atque ista de
eius electione Georgius fusius disseruit. Ad extremum ad-
iungit, tum Imperatorem ad Barbaros fortè profectum, Eu-
sebiū inde abduxisse: tum pro certo compertum esse por-
tentosas quasdam præstigias ab eo æditas fuisse: sed de illis
quæ sunt à Georgio de Eusebio Emiseno commemorata,
hactenus.

*Quòd qui conuenerant Antiochiæ Episcopi, cum
Eusebius Emisenus Alexandriam recusaret,
Gregorio pro eo suscepto, fidei Nicææ confir-
mata mutationem fieri curabant.*

C A P. VII.

Eodem tempore cum Eusebius Antiochiæ esset Epi-
scopus Alexandria delectus, & eo proficisci extimesce-
ret, Gregorio illum episcopatus gradum deferūt. Qua-
re confecta, fidem cōmutare laborant: qui tametsi nihil eo-
rum, quæ in concilio Nicæno acta sunt, repræhendere vole-
bant, reuera tamen fidem Consubstantialis per crebra con-
cilia labefactare & euertere, & alias aliter de fide decidere
aggressi sunt, vti paulatim homines ad Arij opinionem im-
pellerent. Cæterum qua ratione ista acta sint, sequenti ser-
mone ostendemus.

Epi-